

11-2
1
Muguet comich en un acte

y en vers

Original

de

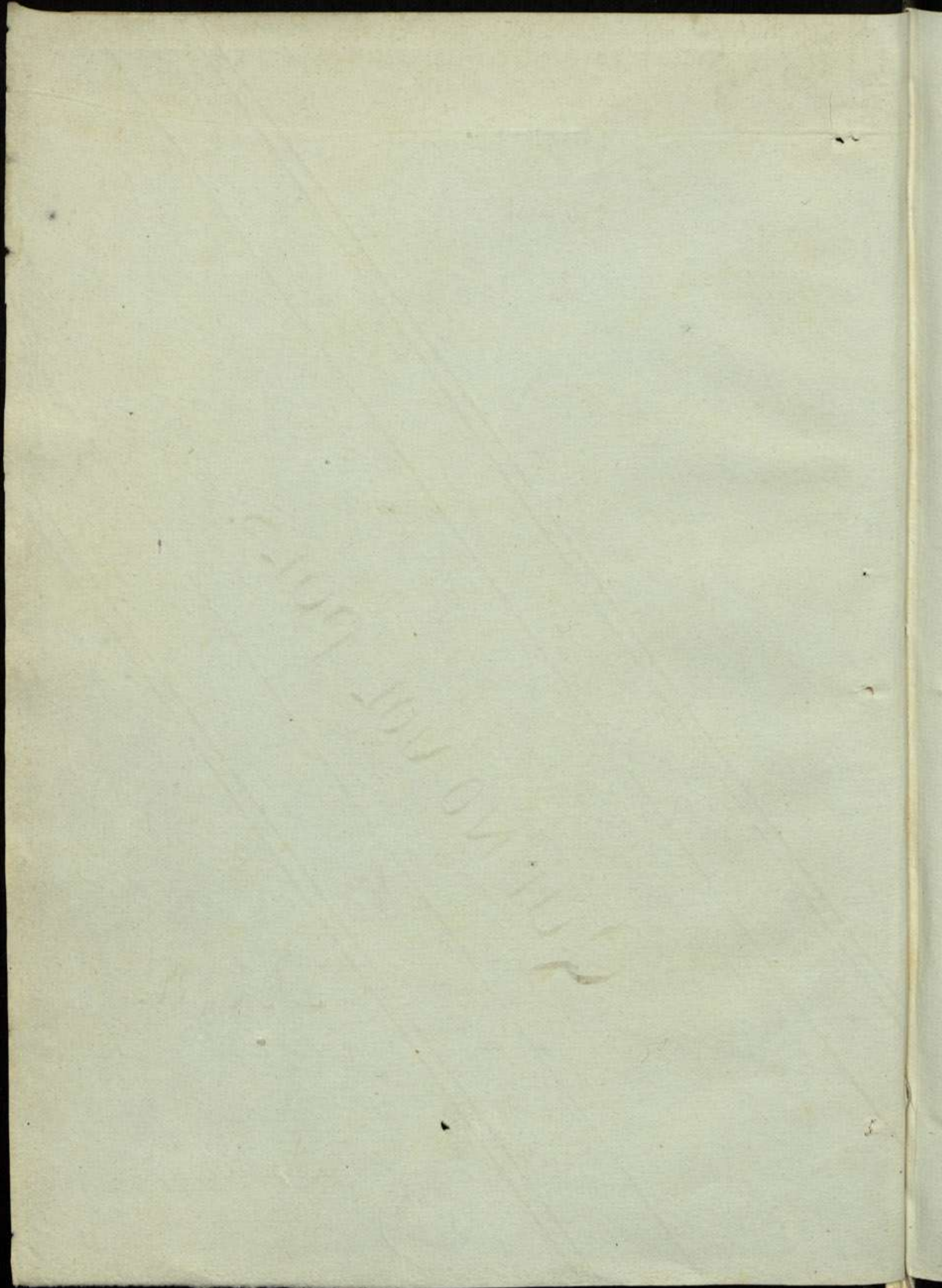
Qui No Vol Pòls.

1097

J. J. C. y R.

acte inich.

Qui no vol pols.....

juguet comici

en un acte

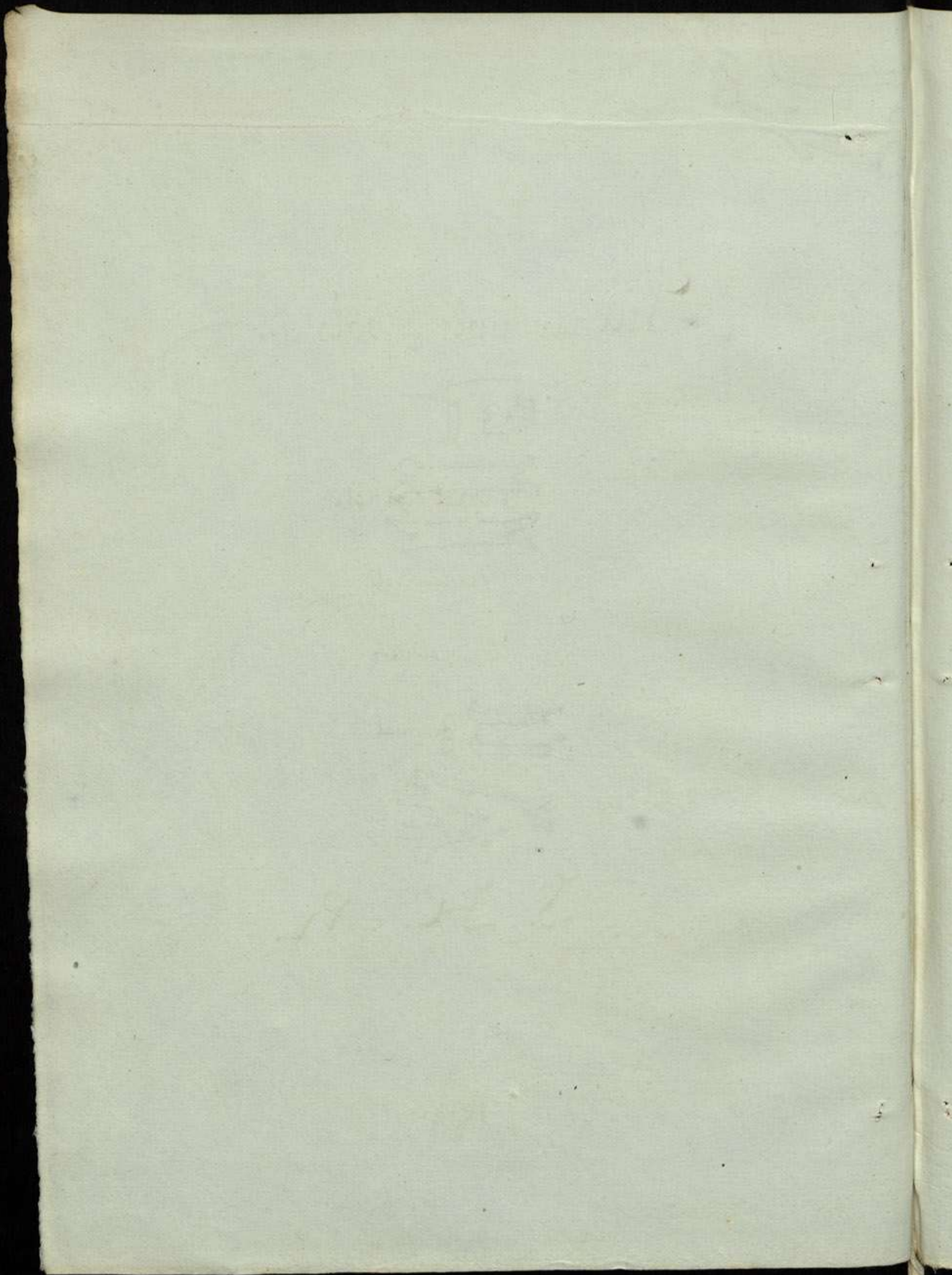
y en vers

original

de

J. H. y R.

188---

Personatjes

Tavera

Conça

Pau

Manel

Marques

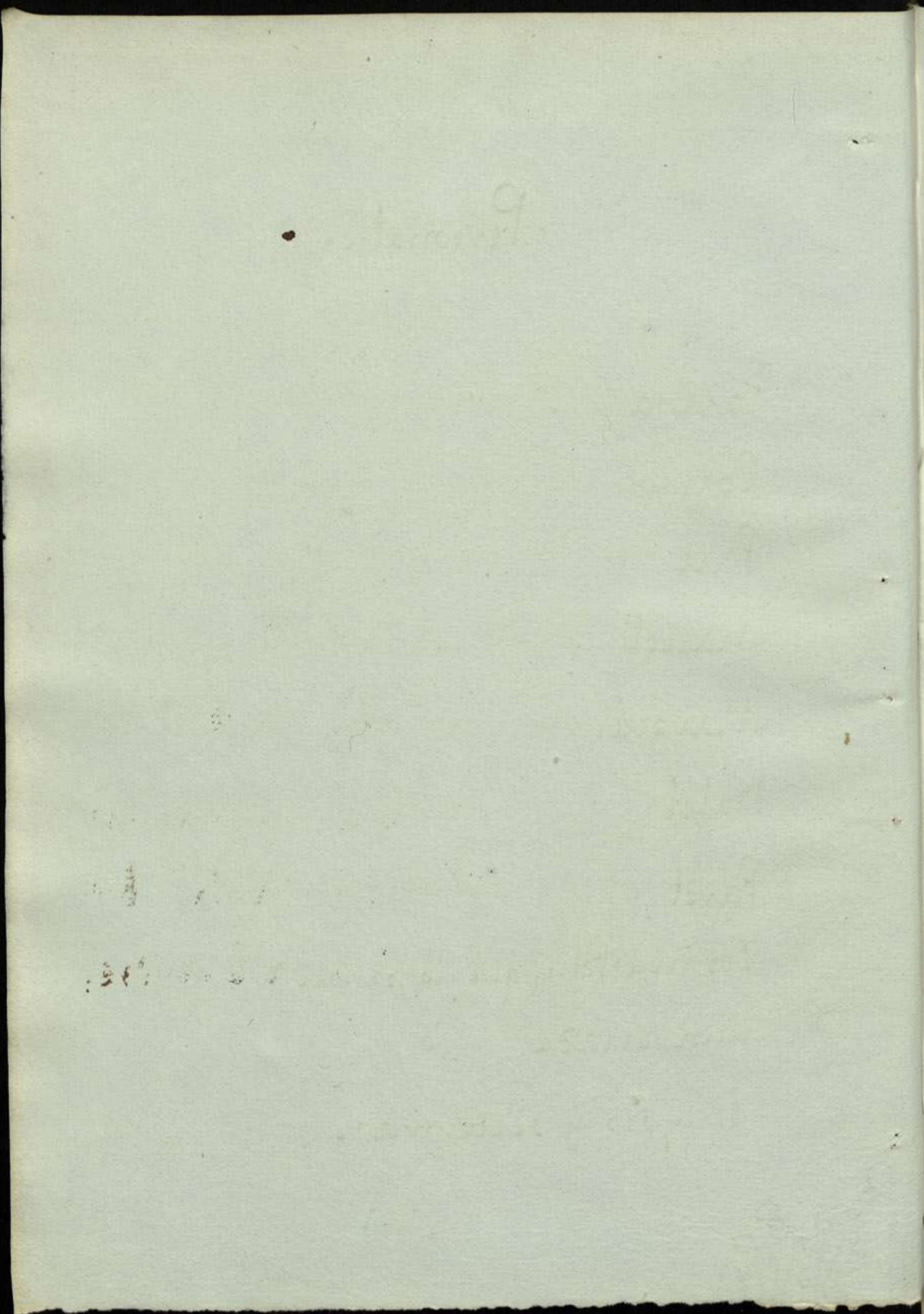
Rafel

Paret

Dos muricls (que no parlan)

una criada is

Senyors y senyoras.

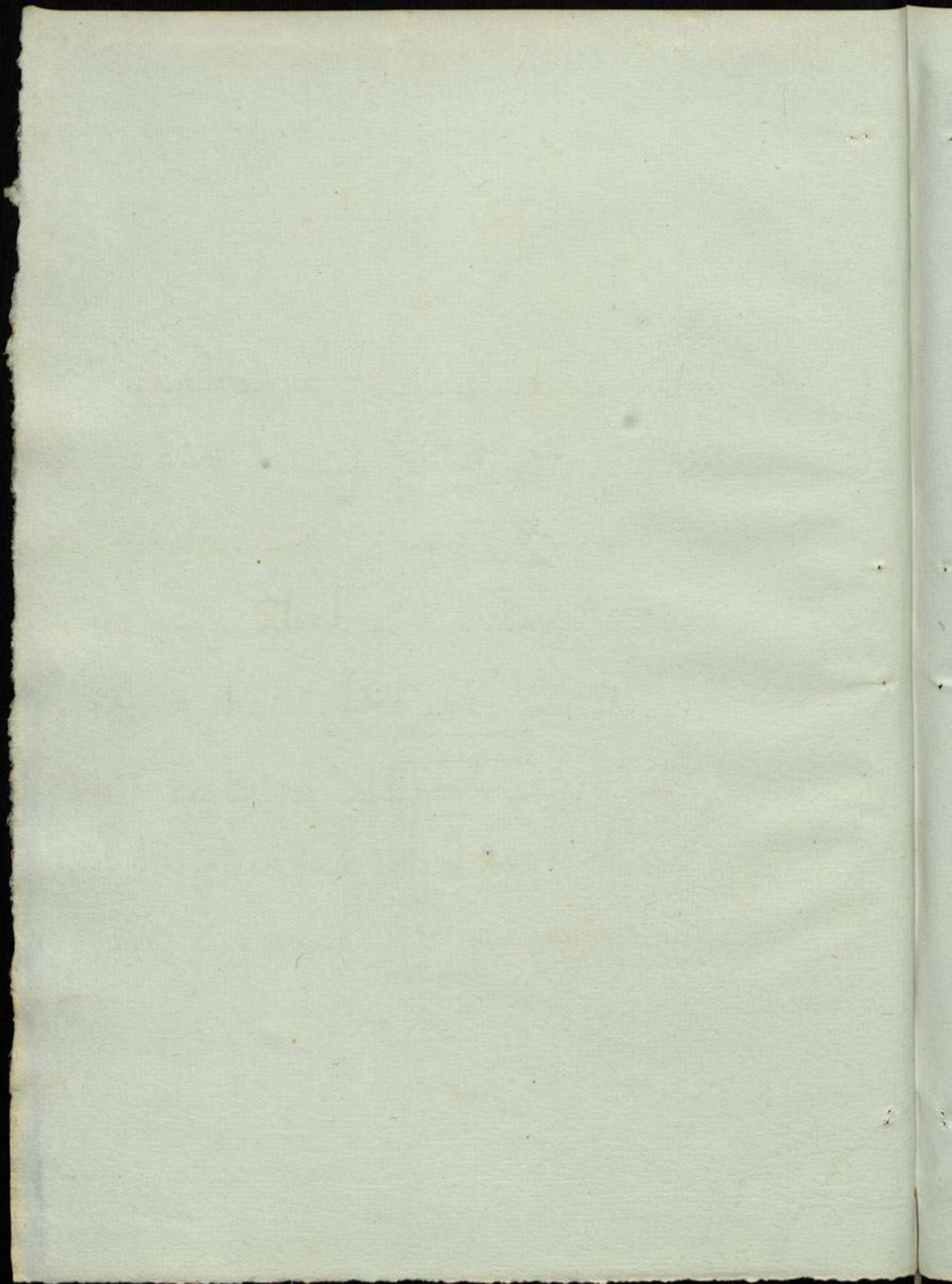

Acte inici.

-

Sala modestament amoblada.
 Portes laterals y una al fondo en
 la que hi haurà una cortina
 mitj tirada. A la dreta y en pri-
 mer terme un sofà. Oradava del
 sofà una tauleta. Cuadras dide
 cuadros antics de sants ab cur-
 nucopias y civis sense encendre.

-

Escena 1^a

Pau, Teresa, Concha

a podi Paret.

Car.

(Encombrant, coupe espolsant
los mobles ab un plomico y
pau assentat, en primer
terme de la escena fu-
mant un puro?

Vaja, Conxa, ves depressa,
encent los llums abiat

Con. Ya vaig mania.

Tere.

Mira noya,

corra, espolsa aquest sofà.

enfadada al notar que

Pau està fumant

que fas pau?

Pau. que vols que fassi?

ter. quin home!

Pau. que?

tere. Estàs fumant.

y entre la cendra y saliva,

així semblarà un corral.

Pau. Pero dona...

tere. Com no ets tu.

l'quí es cuida d'escumbrar.

llensa'l tabacot.

Pau

Esperat.

Lar . Viindran promptly ls convidat⁶,
y al veurer la sala bruta
y l marit sense afeitar.
diran que vull ser senyora
y ma casa es un mortal

Pau. Lavesa tingas judici,
perque no som potentat
y si vols fer la marquesa
donant convidt y sarans
nos carregarem de gaster
y al fi anirem a captar

Ter. Mira no in vinguin ab cuentes

Pau No son cuentes. Son veritat

Ter No t causis vull dar reunions . .

Pau Si? donchs tu las pagaràs.

mare. Els del poble.

Pau. La princesa!

Con. Per Déu maria, ja es molt tard.

Tar. Si ton pare m' fatigueja

Peri Si ta mare m' ompla'l cap.

Ter De que t' ompla'l cap, tanoca?

Pet *entrant precipitadament*

De banyas no'n he trobat

Ter. Qui diuonís t' ha dit banyas?

Per Vostè m' ha dit que —

te. Babau.

t' he fet anà a ca'n Baldiri

a buscà una aranya.

Pauet

Ah!

Ter.

Fontu.

Per Dona li tornare
les. Si, ara que ja heu fet tant.
encent aqueixas candelas

(de las cunucopiers)

Per! Volander,

(va encuent molt aroch

aroch)

Per (Estich ben posat.

sols perque la dona ho mana
tinch de posarme quant, blanclu.
y vestirme com per corpus.)

Fere

(que ha estat arreglant
los mobles)

Pau, tindran de balla un vala.

Pau Per Deu Teresa no m matin.

ter. És una cosa essencial

Pau. Si no te ballat en ma vida.

ter. No veus que ls que aquí
viindran,

son tot gent de Barcelona
y saben urbanitat.

Pau. Ues si jo may....

ter. No hi ha mes
entre personas com cal
lo marit y la senyora
sempre comensan lo ball

Pau. ¡quin suplici!

ter. No t'apuris.

Pau. Donchs current, fare ls gegants.

(Averses mit per la es-
querre)

Escena 2^a

Pau, Concha, Peret.

Pau Ah! noya, tindi de parlarte.

Con Donchs ja l'escolto, papà.

Pau. Ni na un bon mingó que t'estima.

Con *(surpresa i alegria)*

Es a dir que vostè ho sab?

Pau? que si ho sí? quina pregunta!

ja mi na demanar te mi a

Con. Y vostè li ha dit que sí?

Pau. t'he volgut consulta avans

per mi no li ha inconvenient.

perque es un picot formal
dels hereus mes rics del poble,
molt prudent y mes honorat

Con. De qui parla?

Pau D'en Rafael.

Con. Vaya un partit mes brillant!

Pau Dols que li dongui---

Con. Carbarosa

Pau. Y doncs?

Con. No m'hi vuy carar.

Pau. Mira, noya, pensa bé

Con. fa temps que ho tincis ben pensat.

vuy per marit un bon mossò,

que sigui atent, fi y galan.

9
y qui al parlar-me d'amor
fassi'l meu pit palpitau
vuy un cor ple d'entusiasme
dolç, ardent, apassionat.

Per.

(que i ha cremat encant un

caudelo)

Vy com crema!

Per.

qui et, ximpleta!

Con

vull que in digni ab foch jo l'amo

Pau

Duscas un marit qui espurni?

Donchs carat ab un nanyà.

Con

Necessito per espos

un pit que no tingui pau.

ni sosiego ni alegria,

si no i troba al meu costat

que in digui flors, posturetar,
nimos bonichs---

Pau. Y encuerats.

Per. qui encuech aquest ciri, noya!
(al candelabro)

Con. May de res seran capan
ja li pots encendre,
Corriente

per-

pau. quina res posta vols dar
a n' en Rafel?

Con. Una excusa;

que encara no m' ha parlat.

Pau Mira noya --

Con. No s' hi empenyi.

perquè no ho podrà lograr. 10

Pa Com tu vulguis.

Con. Socu molt jove

per casada.

Paun Aipò es vritat.

Si 'm tens de creure, soltera
no busqui casori may.

Con tan com aipò.

Paun filla meua,
si sabessis quant amarch
es lo ditpos matrimoni,
no n voldrias ni parlar.
Solament per no. (Jesus!
anaba a di un di barat.)

Con (Pobre Papsa.)

Pau

Vina, Pera,

anem en à tauca i baig.

(se ve seguint de Peret)

Escena 3^a

Concha.

Con ; Jo casarme ab en Rafael
me mataria l dolor
D'en Manalet es mon cor
que te la boca de mel.
sempre que me parla d'amor
Es tant guapet, tant atent
te una brometa i una salada
y una vida apasionada,

que sembla que l'pit ni encunt
quant me dona una mirada.

(trayente una canti
de la butxaca)

"
Concha, preciosa Conchita
ni breu, ni alma, ni aulido
ni esperanza, ni consuelo,
por ti ni pecho palpita.
tu eres mi dicha mi cielo.
Esta noche venturosa
podré pasar del portal
de tu nido celestial
para tu mano de esposa
pedir a fuer de formal "

=

Escena 4^a
Concha Manuel.

Manuel. que naurá sentit los ultims versos
s'acelanta precipitadament
y aquemollantse als peus de
concha diu.

y rendit esta a tos peus

Con Manuel (si ve'l papà.)

Man. Vinch a demanar ta mà

Con. Mes tant depressa.~

Man. Ya ho senti.

Con Alsab, home.

Manuel Diuavat.

Con No comprendh.

Mam. Devant ma hermosa

ai estar dret mon pit no gosa.

Con. ¿Perque?

Mam. Perque es pecat.

Con. Te'l perdono.

Mam. Adipis corrent.

(als altres)

Con. M' estimas?

Mam. Concha del cor!

es tan immens mon amor
com immens lo firmament.
t'estimo mes que'l meu nom
de tronera afortunat,
mes que un trage ben tallat,

mes que'l champany y que'l rou.
Capàs roch pel teu amor
d'aurà ab un barretot vell,
y no risar-me 'l cabell,
y lleusà 'l rellotje d'or
fin per las miradas tevas
deixo la moda també.
y si vols deiparè---

Com.

que?

Man.

Lo sorti à passeij el Juevas

Com

Com t'explicas!

Man

Soch poeta.

Com

ten arranque

Man

Mes qu' un riu.

Com.

y talent.

Man. Tot hom no diu

Con. Ta figura...

Man. Es molt ben feta.

tan elegant com garbosa.

Con. Quina noya no't voldrà?

Man. tota m' estimar.

Con. Ella està

Man. Mes tu sola Concha hermosa

has sabut lligar mon cor

Con. ; Maualet seràs constant?

Man. Demana a mon pit-amant.

nil proves de mon amor.

Vols que sigui un llany de guene
atro, terrible, aquerit?

Obqui in tan que roche nu cid.

farè tremolar la terra.

4. estimas mes un pintor
que endevini fin lo cel?

Serè un murillo un Rafael
si ho desitja ta ambició.

Parla y ton Manuel serà
papa, general, artista,
rey, ministre, publicista,
filosofh o capellà.

Con. De genolls altre vegada.

Ma. Soch un tenorio acabat.

y's te d' esta agenollat
cuant se parla ab l'estimada.

Con. Ve il papa; surt desseguida

Man. Donchs torno dintre un moment

14
M' estimas?

Con.

Ya ho sabo, dolent.

Mant.

A deu vida de ma vida.

(eu va pel foro)

Escena 5^a:

Concha.

Con

Oh Manalet Manalet,
demaranou cura al papà
y casat per Deu deuria
que tinc un calor y un fret
que sols tu m pots fe passar.
Oh Manalet, Manalet,

com jo no ha estimat cap dona,
la teva concubina t'ho aborria.

anem a fer la tauget

com diuen a Barcelona.

(munt per la esquerra)

O

Escena 6^a

Pau Rafael entrant.

Raf Es dir que no's vol casar?

Pau Rafael així no assegura.

Raf Donchs a mi se m'afigura
qui es que he tardat en parlar

Pau Potse.

Raf

Ha estat a Barcelona

15

y algü l'haurà voltejat

Pau

voy, no'n se res la vritat

Raf

elli tot hom fa la mona,

y si oloran la pesseta

surten novios a torrents

que treballan diligent.

per viure ab la esquena dreta

Pau.

Dons Rafel, no m'ha dit res,

y aiçò qui ella tot ho canta

Raf

Es que tal volta l'esperita

lo respecta que vos te

Pau.

Ea, home! quina pimplesa!

si a casa ochu un mussol

Atqui tot se fa com vol
la nostra reina Teresa

Maf. Sent espos...

Pau. Lo matrimoni
fa caure lo honor, Rafel.

puig la dona es san Miquel
y'l marit fa de dimoni.

No t'casis o enterra'l miro.

Maf. Si estimo la vostra filla

Pau fill meu lo teu cap perilla

Maf. Donchs que faig?

Pau Plantat un tiro.

Raf. Jo, pau, no penso com vos,
y si la Conchita hermosa

logro que sigui ma esposa...

Pau Ja estas fresch!

Raf. Seré ditpos!

Pau Com marit.

Raf. Pau en tal cas

ajudeme à conseguir.

Pau. T'ajudare à ben morir.

Raf. Oh! gràcias.

(apretantli la mà)

Pau Ja'm malehiràs.

Raf. Jo torno dintre un moment

Pau No faltis à la reunió.

Raf. Prompte vinch, no tinguen por.

(sen va)

Pau.

(veçant que s'acosta Teresa
per la esquerra.)

Ja s'acosta'l meu torment.

Escena 7^a

Pau, Teresa, Concha, Peret.

Ter. Portas lo libre Conchita?

Con. Si mania.

Ter. Donchs endevant.

Pau (Ja s'acosta'l me suplici.)

Ter. La lliçó d'urbaritat.

Con. Mania esta pasant lo temps.

Ter. Vaja, asseutat aqui, pau.

17

tu al costat, Peret, etipis
Concha, ja pots preguntar

Con

(Uyint)

De que modo se saluda?

Pau

Si es senyor, beso las mans,
si senyora m' poso 'ls peus.

Con.

Y després que mas dirà?

Pau

Com ho passa, ò com anem
y crant senvà a Deu lian

ter. Aquesta es de molt mal ton

Pau. Ose, dona, be tant se val

Con.

Y si aquel a quien saluda
tiene alguna enfermedad

un constipado de sangre

ò un catarro.—

ter. Vaja, Pau.

Pau Diré que fassi dejunis
ò que prengui refrescats.

ter. Noya, es ayo!

Con Si senyora.

(Mes val que surtim del pas.)

" Si al irse alguna persona
que le ha ido a visitar?

Pas. Passimbe, vinga sovint,
ò si s' queda dinarà

ter. Ara tu, Peret.

Per Pregunti.

ter. Veuveim com te portarai

Con. Digas lo que tens de fer
quan entriu los convidats.

Per. Aparta aquella cortina,
y fe uns saludos ben gran.
Si algu ti tos, di Jesus!
y estar me mes dret que un pal.

Con. Si nas de parla a la mestressa

Per. Ho fare sempre molt barx

Con. Com servirar lo refresch!

Per. Primer repartire l. plats,
despres donare las picras,
junt ab dos o tres recalls,
y portant lo pocolate,
ab cuidado de Mensal,
omplire totas las picras
fins que diguin si hi ha bentant.

Con. Com s' invita a las senyoras!

Per. voste' quita refrescar?

Con y l. senyors?

Per. Del mateix modo.

Con Ya estem llestos.

Per. Endevant.

Ter. Ara Pau ves a vestirte,
no t'oblidir dels guants blancs,
tu peret, cap a la porta
y posat aquell jech blau.

(Peret mit nel fons)

Per. chy donar! ditxosar donar!

Ter que esperar!

Pe

(mit)

Jesum ja hi vaig!

Con Me sembla que nullo fora
 ter. que el papa no's poses quant
 do veus que te las mans brutas
 y endureidas pel treball?

Con Be, pero...
 ter. tu no t'hi fiquis.

(cremada)

Mira acabat d'arreglar.

(concha sent per la esquerra)

Vaja, o jo molt m'equivoco
 o aquesta nit dono un salt,
 que m'farà reina del tros
 d'aquet poble arreconat.

(tota entonada y mirantse
 si porta be ls adorns)

Escena 8°

~~Teresa~~ Rafael (furo)

Raf Donya Teresa, com va?

Ter. Ya no pots veure Rafael.

Raf Digo es bi.

Ter. Si t vols queda

passarai un bon ratet

Raf y doncs?

Ter. Dono una tertulia

y han de venir donya Tona,

la Del, la Leonor, la Julia,

tot lo bo de Barcelona.

20

Raf. Y las noyas d'aquí el poble
no hi seràn!

Terer. Unas poquetas.
Las de educació mes noble,
es dir, las mes senyoretas.

Raf. Prede que obvida el principal,
lo poble deu ser primer.

Terer. Oh! jo in tracto ab gent com cal,
no vull cursis de carrer.

Raf. Miri que tindrà disgustos.

ter. Perque no son convidadas?

Raf. Me sembla à mi-...

ter. Vaya nus sustos!

estessin ben educadas

Raf. No: es aquest defecte sol;

també en la reunió perilla-
ter. que perilla (quin mussol.)
Raf. La innocència de sa filla
ter. Calla calla, que m'has viure.
tu no ets del sígle.

Raf. Es veritat

Al que pensa no pot viure
adorant lo diuavat.

Lipar noyas de quinze anys
que en las tertulias tant gosau,
no saben à quant, enganyo
y à cuantar penas i esposau.
Aquella necia canalla
tan tonta com vanidosa
que infama senyore y retalla

la dona honrada y virtuosa,
 aquells pollos seus carrera.
 que a vint anys son ja gaitats
 y i precian de ser troneras
 de gran to y afortunats:
 com los veig d' aquestas festas
 y las noyas creguim bē,
 tan hermosas com honestas,
 son la befa del cafè.

ter. Tu t'enganyas Rafalet.

Raf. De cap modo es la veritat.
 y sempre ho dirè.

ter. Mal fet
 aquest deu ser moderat.

Escena 9.

Mateïos Peret

Concha

Per.

(pel fondo)

Mestressa,

terc.

que vols minyó?

Per.

Diuen que si's pot entrar.

ter.

Qui?

Per.

No ho puch assegurar
sembla un senyó de debó

ter

Seva D. Josep Cadilla

Per.

É un jove, un senyoret
molt alt, molt tièso, y flaquet.

que crech que no porta armilla.

ter. Corra, fesla entrar... aturat.
trau l'escombra y aquet ciri
y l'plumero... quin martiri!
tot ho deuen... apresurat.

Per. Donchs vaig.

No home,

ter.

Raf.

Quant moviment.

ter.

(per la segona porta de la
esquerre)

Corra Concha.

Per.

Vaig?

Con-

que m' crida?

ter.

Si: Pau, vina desseguida.

(desde la porta.)

Pau.

(Dintre)

M'afaito.

Ter.

Vina al moment.

Per. Vaig?

Ter.

Si, corra fes-lo entrar.

(paret mut sul foro)

Com. Sempre, te d'aria correnti.

Ter. Ab tu no faig compliments

(A Rafael)

Raf. De cap modo; vol callar!

Escena 10.

Terera Concha, Rafael

Mariel (à la porta)

Ma. Com ho passa?

(à Terera)

ter. Servidora

Man. (a Concha)

Com li va?

Con. Me, Manolet.

ter. Vostè sempre tan guapet

Man. Moltes gràcies. (Ja m'adora.)
y D. Pau!

ter. Prompte vindrà

Man. (a Concha)

Avuy per mi s'obra'l cel.

Con. (a Manuel)

Me demanarà Manuel?

Man. Prompte vindrà la nunià.

RAF

(que haurà contemplat a Manuel y Concha)

Raf. Vaya la cosa esta estesa
aquet nico la ha encerrat.

(mut pel fondo)
Con (A Manuel)

M' estimaràs.

Man. Si, deidat.

(à Compa)

Pau. entrant apressuradament
ab la cara ensabonada i
pint d'afeitar-se. ab toballó
y navaja à la mà.

Que m' necessitas Teresa?

Man. ja! ja! ja! (vaya un patan.)

Ter. (sofocada y volent

dissimular se rabia)
¿Ahont vas?

Mau. que tal D. Pau?

Pau. Jo in creya---

Cem (La cara in cau.)

Mau. Potsi si estaba afaitant.

Pau Si... si seuyó y com la dona,
ni ha cridat sens avisar

Mau. etipó es fassil de passar
(quina facha mei bufona!)

Ter. Dispensi.

Mau. Calli senyora

Ter. Son corar teu natural

Mau. Esta clà. (quin animal!)

Pau. Crequi---

Mau. A fora com a fora.

Pau. Jo encara no mi hi arreglat.

Mau. No fassi cap compliment

Pau. Doncu torno dintre un moment-

(Avantse per la aiquerre

y tocantse la cara)

(Lo pitjo es que mi he tallat)

Escena II.

Mateixos meus Pau.

—

Teve c. Avans que vingui la gent
vaig a da una visita al pi.

Mau. (a' l'ourel)

Quedem sols.

ter. Ab son permis,

Mau. Jo no soch de compliment.

(tercera nit pel foro) ²⁵

Escena 12.

Concha y Manel

Man.

(Acostándose a Concha precipitadamente.)

Concha abraçame desseguida.

Con. Oh! no puch això es pecat.

Man. Ingrata! tu no m'etimar

Con. Perque no t'vuy abraçar?

Man. Si senyora.

Con. Donchs t'enganyas,

sols i abraçau los papàs.

Man. La que de veras estima
y te un cor sentimental,
quant se troba un pichà sola
y al costat del seu galan,
portada per la passió
al menos l'ha d'abracar

Cen. No, Manel.

Man. Si Conchita.
y tu ni estimas!

Cen. y tan.

Man. Has vut el D. Guanteorio?

Cen. Si l'hi vut? l'hivern passat.

Man. Donchs vejar si no s'abracan
donya Inés y el seu amant.
No es verdat angel de amor
que en esta apartada orilla

mas pura la luna brilla
y se respira mejor?

chipo ho diu D. Juan Tenorio,
la Gnes que te un cor com gas
y estima milló que tu,
s' inflama y mitj delirant
l' abraça com una boja,
seus mirà en si fa un pecat

Con. Manuel -- ja t' abraçare.

Man Vaja!

(obrint les braços y acostant-li
à concha)

Con. Quant serem casats.

(apantantse)

Man Sempre t'ens una surtida.

Con ; M' estimas?

Man Si, cor ingrát

Con. De veras?

Man. Oh! si, no ho dubtis

y te'n pots ben alabar,

perque las noyas hermosas,

joves, ricas e importants,

que ni han vingut al darrera

no las podria contar

Con. Tant desitjat has vingut?

Man Vaya!

Con Tan afortunat?

Man. Uy! vesten a Barcelona

y preguntada a totas parts

per D. Manuel Figuerola

y t' dirant nül dirbarati

27

Len. Jesus!

Man. Modürta, sairessas.

bailarinas y cantants,

perfumistas, estanqueras,

marquesas del non mes alt,

janionas, solteras viudas,

casadas y per casar,

per tot arreu me seguian

com las gallinas al gall.

- Manolet, tinguin present.

- filleta estide ocupat.

- per Deu mira que t'estimo.

- dona, ja ni olvidarás

- no veus que t' amor m' ofega?

- Donchs noya, apreint de nadar.

Conchita, era un anoliu,
me tenian nütj malalt,

Con. Ya mi m'estimas, Manel?

Man. Si, hermosa tu mi has flechat.
pots dir qui has sigut l'Enis
del Tenorio catala.

Con. Calla, la mania s'acosta.

Man. Conchita, M'abrassaras?

Con. Si t'portas be t'ho prometo.

Man. Es que'l cor me fa un trac trac

Escena 12.

Lits: Teresa Marquer, Pau...
convidats.

Mar.

Entrant pe'l fondo cayent
de terera y altres sen-
yors y senyoras que se-
gon lo grandor de es-
cenari seràn menors
ò menors los quals se
quedaran al fondo.

Es una casa preciosa.

ter Serrilla.

Mar. Molt elegant.

(saluant à Concha y à Manuel)

Senyores...

Mar. Deso su mano.

Pau.

vestit ridiculament y en-
trant per l'esquerra.

primer saludarà al Mar-
quiè y després anirà al
fons a saludar a tots.

Ou. senyor Marquiè, que tal?

ter

(à Marquet)

tinc el honor de presentar-li
el Marquiè de Grimpelat.

Mar. Servidor.

(Molt saludat)

Mar

Molt senyor meu.

Y continu per un company.

Mar. (No'l conecch deu se algun cursi.)

Mar. No'l conecch, serà un tronat.

ter. Vaja, prenquin tots assients.

29
y esperem l' hora en valonant.
s' assentan tots formen
tres grupos Manuel y
Concha à la dreta, Teresa
y una senyora al mitj
Pau y lo Marquis à la
esquerra. cada grupo
parla apart.

Con quant me demanas, Manuel?
Mira que t' papà.

Man

Aixo ray.

No mer tiendrè de parlarli
y aigü qui estigü enterat,
del meu rango importantissim
y t' meu immens capital.

veurà que fa un gran negoci
si m' dona la teva mà.

Con. Ho crech que també soch rica.

Man. etipò si que tant m'eta,
lo que vuy es ton amor.

(continuan la conversa)

Man. Y aquell dot tant desitjat
que fa ja temps que te un plet
; l'ha pogut al fi guanyar?

Pan. Si senyo, y a fe de Deu
que m'ha costat molt bon rah.

Man. Es dir qui ha lograt al últim

Pan. teni'l meu garroferal.

Man. Don Magi estara furios.

Pan. fin de madre m'va tractar.

Man. Veyas quant fin terriu cotxe
y dotse o tretse caballs---

Pau. Mentida! li vaig di jo.
dels seus insults ja cremat,
y vani a crumà una palestra
que ni viadas y soldats
(rient)

Man. Home.-

Pau quant surto de tiro
tot ho tiro al bolabant.

Teves M'agrada la bona taula,
soch fina de paladar
No m' donqui cob ni monjetas,

ni carbassotar ò naps;

jo no puch menjar altre cosa
que platillos ben guisats.

També fem un flicandó

ò bunyollets ensucrats,

ò bē sopsa d'estrelletas...

Pau Casi sempre va callà.

Man que diu!

Pau Com si fos un mut!

Man Ya veuràs quin tren tindrà.

Carbasseras, cinyer, lacayos,
majordom y cinch criats.

tindrém un palco al liceo

davém tertulias y balls,

y al istiu, seguint la moda 31
anirém a pendre banys.

Pau. Quinas garrofas mes grossas!
Li dich que no n'hi hà d'iguals.
l'any passat, senyò Marquèi

sen van collir cent quintars.

Mar. La cunetio es que lo plet... —

Pau Ya es men lo garrofaçal.

Escena II.

Dits Peret

aiçin qui entra en Peret tot
s' aixecan y poden a poch
durant tota la escena se
tornan a assentar collocant

per lo seguent ordre comensant

per la dreta Manuel Louka

terra Pau, lo marquès dret.

Peret. Mestre diu lo Mussiu

que vindrà dintre d'un quart.

ter - Home, no veus que ja es tart?

Per Li dirè?

ter. Qu'espera un pic.

Ja que no ve aquet mussol

y sens ell no's pot ballar,

podrèim avans refrescar.

Man (quina reunió mes bunyol.)

ter

(à Peret,

Mira, porta...

Per. L' pocolate?

ter. Si despacha desseguida.

Escolta Peret.

Per. que m' crida?

ter. (baix a Peret)

Porta'ls plats ab la safata.

Per Ya no sabia.

(sen va)

Manq. Mal fet
en molestar-se, Teresa.

ter Si no es res.

Man (quina bestiesa!
primer que'l ball lo bufet.)

Man. L' qui es jo no pendré res.

Man. ¿qui vol que tingui gana?

Pau Omplis la penya, Pabana,
y aïxis podrà ballar bé.

Man. Menjo molt poch. (son patam.)

Pau Per xò estan tant supadets.

Man. Es que ls tipus mes primets
son los inichs elegants.

Pau Menji com jo y la Teresa
y estara ben gras y encis.

Man. L'estar gras fa molt pajei.

Pau y l'estar flach, fa pobresa.

Man. Fa senyor.

Pau. Donchs, vaja, bé.

Si un senyó no pot menjar
per evitar l'engruixar
mes ni' estimo ser fustí.

Escena 15.

Diti Peret y me criada.

Per Xocolata! Xocolata!

entran portan le safate
dels xocolatas etc. lo

reparteixen y cap convidat
accepte

Per Jesu! la xocolatera!

(furios a Peret)

Mai Atipó es una burla!

Per. Gili era

perquè fos calent.

Pau. En plata.
jã, ja' ja. diu bé en Peret.

ter. Calla!

Pau (no puch respirar.)

Man (Un marqués se n te d'amar.)
Dorantse molta

importancia

Con quin bochorro!

ter. (à Peret.)

que'ts ximplet.

i ha vint mes gran insolencia!

Man Si senyó.

dedicat à ma promesa.

Per. Tant se val, l'abocaré

Ma (Vaja, aiuyó es gent de carré,

Mes val que tinguem prudencia
la conchita te un bon dot
y no se in te d'escapar.

Per Vostè quita refrescar?

(a Manuel)

Man No.

Per. Vostè no? -

fug, Burinot!

Per Burinot! miri'l mosquit.

Ma Insolent!

ter. Calla depressa.

(a Peret)

Per. M'ha dit burinot mestressa.

ter. Silencio!

Per. Be, tot seguit.

Com No'n fassio cas.

Man Mal eviat!

Com Es un tonto!

Ma. Ga ho se dona!

si fos alguna persona
l'hauria desafiat.

Per.

qui he vingut de
oferir el xocolato a tots
y banyo a se mestressa
y li diu

Mestressa, si ni'ngu'n vol.

ter Es la moda.

Per

Donchs perquè

la desfeyam?

ter. Vesten.

Per De.
me la meiyari tot sol.

Con Nos espera una sorpresa.

Ma tindrà una composició
en vers.

Pau. Un vers?

Men (no entenen)
Si senyò,
dedicat a ma promesa.

(donant-li importància)

Con Donchs llegir-hil al moment,
es poeta dels jocs florals.

Pau Vol dir pobre?

ter. (qu'animal!)

Son los sabios --

Pau

Donchs -- corrent,

Ma

o aisece y tot han

aplaudiven al veure que's

tren un paper y s'pre-

para a llegir y ell tot sint

saluda y llegien.

Buscaba loco, frenético,

por todo el mundo

quien consolara penífico

mi mal profundo.

Mi alma dolorida y lánguida

quiso la muerte

que es mejor la muerte rápida

que vida inerte.

Rogue con voz terrófica
 pero fue en vano
 y en la pistola mortifera
 puse la mano

(se limpia la suor y
 continue)

Un momento y caigo exanime,
 oh. cielo empiro

evita un crimen, aguardame
 o sale el tiro.

oh. tu amor, angel esptendido
 consuelo fato

oh. tu amor! tu amor benéfico
 sino... - me mato.

=

un dels senyors del últim
aplaudeix los altres se'l
miran y al veure que
aplaudeixen estrepito-
sament van aplaudint
alternativament
fin que s' converteix
ab un aplauso gene-
ral.

ter Molt bé.

Con M'agrada.

Pau. Molt bé.

Ma Donchs l' he fet en un moment.

ter. suspirantse y tornat
a sentarse comprhent

que no es de bon
tono.

Vaya, vorté es un talent
que li diu Pau?

Pau No li entenché ri.

Ma Es estil molt elevat

Pau qui es istil de campariá.

ter Calle bertia.

Donchs callá.

Pau

com no li estudiat

Man Ho veus? l' he feta per tu,

admirantte y benelinte,

dosante y redubrinte

ab un poema del tu.

Escena 16.
Dit Marquès.

=

Mar. Entrant apressurat.

D. Pau li tuch de parlà.

Pau. Oh! digni senyò Marquès.
(acostant-li)

Mar. Escolti, per qui m'ha pres?

Pau. Per votè.

Mar. Per un villà.

Pau. Si no s'explica. —

Mar. D. Pau

tuch un apellido nouros.

38

y soch dels nobles millo's
de catalunya.

Pau Oaram!

wo l'entench de cap manera.

Ma D. Pau, voste i ha burlat
de mi.

Pau qui l'entabauat?

Mar. qui?

Pau si.

Mar La pocolatera!

Hau servit l pocolata

Pau ebb pocolatera.

Mar. Immensa

y per mi aixo es una ofensa.

Pau Li juro per la sabata

del avi qu' ha fet lo mal
Mar. Lo Marquer de Trumpelat
per tot arreu hont ha anat
ha sigut tractat com cal.

Maud. Vaya un marquer de papsè!

Mar. No m' insultis que tinc grapa.

Maud. Hont te 'l marquerat, el mapa?

Mar. Miris qu' al fi m' ofendrà.

Mar. Donchs vull la satisfacció. — —

(canta furis)

Mar. quant vulguis.

Con. Frixi, Maudet.

Maud. Soch valent.

Mar. Frixi, pinylet

ter. Senyorei! qu' aquí estich jo!

moment de barullo fin³⁹

que tereu i interposc

Mar. Soch Marquier de Grunpelat.

Mand. Ya mi que me creuta uté.

Si es marquier jo soch fusté

y tinch un nom molt honorat.

Mand. fuxi que'l fare a boiruy.

Con Calla!

Mar. Soch miliciano - -

Mand. Donchs aqui te un veterano - -

ter. Senyors. pujam los velius.

Per. que volen que'l tregui a fora?

Mar. insulta a mi.

Per Corri y calli

Mar Men veig abaus que no estalli

Pau No, que tincu l'alcalde a la vora,
vingui ab mi, podrém parlar
si bé que no estich per organ.

Man-

Es que -

Pau

Deixi de man organ.
y creguin, anem allà.

(seu va al foro)
Escena 17.

Manel Teresa Concha Pau

que anant per soti y Peret

li diu que l' deixi per ell

y ò quida. lugo Rafel.

Raf. La cosa està preparada
poseri en planta l meu plan.

Pau. (à Teresa)

Las reuniones davan d'iguts.
jo t'ho deya, me tu, ca.
com que t'has posat las calsas.

Ter. Ves qui habia de pensar --

Pa qui no vol sols.

Ter. No ni alteris.

Pau. Donchs mutis.

Mand. Etich parat!

vols di que son pobres?

Raf. Vaya!

no comprens qui etau tronats?

Mam Me n'alegro de saberho

Raf. (Endavant ja eta enganyat.)

(satisfet)

Cem. Jesus! desseguit s'enfada.

Pam. No in parlin mes de savaus

Man. (Wada, ja que son tant pobres
me tiuch de Desenredar:
fassin'l favor d'un minto

(al grupo de Pen y Teresa)

Cem. Ah! que pòlse vol fumar?

Man. Si.

Cem. Manuel, ay! Peret, corra.
porta focu.

Raf. (n'heun observant.)

lev. fassi cas de la noblesa
també hi ha nobles patam.

(creuda)

Mam

Ditret

Si.

ter.

Com si la cusineta
no fos ben digne y ben --

Ja!

Mam

Escena 18.

Diti Peret.

Per

(ab molts y fochs)

y
Foch.

Can

Acostal al senyo

Mam.

quin modo de porta foch.

Per

que vol di que u tindrà poch?
cuipo ray much di 'l fogó.

que l' vol?

Man

No bruto!

Per

quin vent!

(Si no'm venyis la senyora
li daba una morma.)

Man

fora!

Per.

Ja men vaig senyò valent.

Ter.

Estranyí que tardi tant
d'arribar la nostra orquesta..
Sento que vorté s' molesta.

A Manel que i ha
caputal del certat
de cordia.

Man

Es vritat, m' estich causant

(ab press)

Escena 19.

Dits Peret. iyo Musich

Per Ya arriba'l musich, mestressa

(tornantse)

ter. De prou i ha fet. esperar

Pa Mand, estiri las canas.

Man. Si? miri, ja estich ballant

Per. qui entreu los musichs?

ter. Si, home,

miri bonar tardes.

ter. Deu los guard.

(los musichs quedan al fondo)

Man

obipò en una orquesta

(vient aprut)

Pau

Alanta.

Ter. Senyors quant vulgan ballar---

Pau Apa. Mauclet, comensa.

Man Ara no etich per ballar.

Com (Indigne!)

Pau

que diu?

ter.

que erolto.

Man

home sigui mes galan.

Et galan ningú ni iguala

y tot Barcelona ho sab.

pero en ma vida he fet l'or.

Pau

No? donchs home, fassi'l get.

Man Don Pau!

Pau Home que li passa?

Ma que vortè m'età insuttant
si no sab modos aprengruin

Pau Si crida li rompo l' cap.

Jo soch l' anno...

Man vortè l' anno?

Ter fer lo favor de callà.

Pau que no veus qu' ell vol--

Ter silencis!

Pau Mira que?--

Ter Ja etai callant.

Pau Pero si--

Ter que no repliquin.

Pau Donchs callèin.

Com.

(Pobre papà)

Ma Don pau posin las faudillas
perque 'l pantalon li cau.

Ev. Silencio, senyo treyura.

Man Uevrà, per mi s'acabat
pero sayigue y entengui
que quant vulguí donà un ball.
inviti soldats y criadas
que serví l meu encertat
que 'l marquessos y 'l curridos
aquí no podan entrar.
y ara dipeisim y abur. -
que aquí ya hi estoy de mai

(sen vâ)

=

Escena última.

Tevera, Concha, Pau Rafael.

Ter. Quiu traïtoru mei horroros.

Con quina colla de bribous.

Pau. ; No volian dar reuniou?
dous aqueixas son sas flors.

Ter. Si avans haguèi sabut jò
com tracta la societat.

Pau. No t' haguessin esposat.
qui no vol pols---

Ter. Teus valis.

Con. Vaya un derengany cruel.

tot lo mon nos ha deigat.

Raf Menos jo.

(adelauntse)

Con. ; Serà vritat?

Raf tot hom menos en Rafel.

Con tu ets l'innich cor generós.

Deu t'ho pagui.

Raf M' vols pagar?

Con Si.

Raf De veras?

Con Pots parlar.

Raf Donchs vulgam per ton espós.

Con. Oh! si já soch ta promesa.

que tu comprés en poch moment
que'l ser rafi es dels dolents.

y el bon cor va ab la franquesa.

45

Raf. Oh! gracias.

Pau. Me concepció

4' has portat com noya bona.

Raf. Y vorté també t si dona?

Pau. Oh! plé de satisfacció.

Ter. Quan eridit la noya Pau
no li dignis concepció.

Concha es mes bonich.

Pau.

No, no.

Ter. Perque?

Pau

Diis perque? Caran.

Ter. Mira, calla--

Pau

Donchs callar,

y que i acabi tot aixó,

vingui la reunió

7 en fi, anem a ballar.

Con.

(al del foro)

7 ls senyors y senyoretas?

Pau. tan se val son de franquesa...

Con. Mes tan sols una finesa

Pau. Vaya, salut y pessetas!

(al Publich)

Con.

Donquin sols una palmada

olvidant la petitesa

d' eis yuguet ple de pobresa

Me deixavan desairada?

